

отъ 1818 год. до днесъ“, печатана въ сп. „Училищенъ прегледъ“. Издалъ и напечаталъ списъкъ на всички учители и учителки въ града за време отъ 1818 год. до днесъ, що сж учителствували въ Севлиево. Издалъ е и брошурата „Нашето училище отъ килията до днесъ“, кждето сценично е представено, какъ е въдено обучението въ килията, при взаимната метода и днешнитъ методи. Написалъ е и нѣколко кратки биографии на видни севлиевски граждани. Той е билъ единъ отъ главнитъ дейци за построяване зданието „Сиропиталище Велика и Георги Ченчеви“, което здание днесъ е приютъ на сираци отъ областта.

Никола Никитовъ — стр. 49. Роденъ въ гр. Севлиево на 4. II. 1898 год. Завършилъ е срѣдното си образование въ Севлиевското педагогическо училище. Следвалъ е литература въ Софийския университетъ.

Печаталъ е за пръвъ пжтъ въ сп. „Съвременна мисль“, 1919 год. единъ художественъ ескизъ за Христо Ботйовъ. Следъ това почва да печата стихове въ разни списания и вестници. Отдава се и на литературна и театрална критика. Отъ 1927 година се посвещава предимно на детската литература. Заедно съ други писатели създава Дружеството на детскитъ писатели, на което е постояненъ секретаръ и до днесъ. Членъ е и на Съюза на българскитъ писатели.

Отъ 1935 година почва да редактира и пише заедно съ Т. Анастасовъ историческата библиотека „Велики българи“ (животописни разкази, 48 книжки излѣзли до сега); отъ 1937 г. втора библиотека „Български царе“ (22 книжки); а отъ 1940 г. библи. „Художествено историческо четиво“ (8 книжки).

Издалъ е: Сърдце, лирична поема (1927), Българската писменостъ (1929), Отъ 20-та насамъ, антология (1930), Другари, разкази за деца (1927), Апостоли на българското възраждане подъ заглавие „Апостоли на свободата“, За кжсче хлѣбъ (1935), Късметъ, пиеса за деца и юноши, играна въ Народния театъръ въ София (1935), Бѣгълци, пиеса за деца и юноши (1936), играна въ Народния театъръ, Козетка, пиеска за деца (1936); 17 животописни разкази отъ библиотека „Велики българи“; 6 животописни разкази отъ библиотека „Български царе“; 5 разкази отъ библи. „Художествено историческо четиво“.

Редактиралъ е шестъ години голѣмото детско списание „Поточе“, отъ 1927 до 1934 година.

Превелъ е книгитъ: „Цельта на творчеството“, отъ Константинъ Ербергъ и „Майки“, разкази отъ Аветисъ Ахаронянъ.

Никола Моневъ — стр. 52. Роденъ на 12 II. 1876 год. въ гр. Севлиево. Баща — Стоянъ М. Градищенинъ, преселникъ отъ с. Градище, Севлиевско. Чехларъ, после кърпачъ, а